

Lliures i profetes en una societat plural

En el moment en què es va celebrar el darrer Consell tot just acabava d'esclatar la crisi econòmica. Quatre anys més tard en vivim l'autèntic abast social, laboral, econòmic, democràtic, polític... sense que hàgim tocat fons. Sembla que res no tornarà a ser igual o que, si més no, trigarà molt a ser-ho i que es necessitarà una llarga lluita per assolir els drets que cada dia anem perdent. Els principals causants de la crisi se'n surten sense conseqüències, perquè sembla que no hi ha ni mecanismes legals ni voluntat política perquè carreguin amb la responsabilitat de tot allò que han fet. En canvi, la majoria dels homes i dones treballadors, i les seves famílies, pateixen pèrdues importantíssimes: de feina, de l'habitatge, de drets laborals, de qualitat de l'ensenyament i de la salut públiques, de serveis i recursos per als més vulnerables... Ens anem trobant en un context de pèrdua d'autoestima, de confusió, desesperança, depressió col·lectiva, de dificultat per trobar camins eficaços.

En aquest context, té sentit més que mai cridar ben fort que Déu és al costat dels humils i no dels poderosos i que vol una vida digna per a tothom, i que en mig de l'aparent desert i fosc que vivim, és possible viure com a lliures fills i filles de Déu.

Durant tot aquest passat curs, els grups de revisió de vida de l'ACO (Acció Catòlica Obrera) hem estat reflexionant sobre el tema i n'hem extret algunes conclusions:

Veure el món estimant-lo

1. Des de la perspectiva dels pobres, amb els ulls de Déu; amb mirada crítica, profunda, sense prejudicis; mirar la realitat amb estimació i en la seva complexitat, atents als petits signes i realitats. Sense defugir el patiment: el propi i el de les persones que ens envolten.
2. Tenir en compte el conjunt, el bé comú, allò que és col·lectiu; escoltar des de la pluralitat de situacions, de punts de vista, d'idees... No deixar-nos portar pels grans mitjans de comunicació.

Descobrir en el món la realitat de Déu

3. Guiats per l'Esperit, mantenir-nos en contacte constant amb Déu, amb Jesucrist i amb la nostra comunitat a través de la pregària, de la celebració, de la revisió de vida, de la participació en grups i trobades...
4. Acollir la nostra por, la mandra, la impotència, la indignació: Déu ho pot transformar i ens sosté.

No ens cal ser els més valents ni els millors. De vegades "fem" coses, grans o petites, de vegades només podem "ser", probablement Déu no espera que "fem" obtenint grans èxits, sinó que tal i com som ens obrim als altres. Demanar perdó quan calgui.

5. Cultivar la paciència (també amb nosaltres mateixos), la perseverança, la disponibilitat, la generositat; desenvolupar la imaginació i la creativitat, comptant sobre tot amb els nostres recursos personals.
6. Formar-nos en el camp espiritual, social, personal. Aprendre a discernir allò que és essencial dins i fora nostre.

Actuar fent viva l'esperança

7. Comunicar a totes les persones i àmbits del nostre entorn, el Déu que hem conegut i estimat a través de Jesucrist:
 - A partir de la nostra petitesa, amb tranquil·litat, sense complexos, sabent que, si vol, Déu parla a través nostre. Ens cal ser transmissors convençuts, no pas perfectes, sabent que de vegades ens escoltaran i de vegades no, i que potser nosaltres pensem que som testimonis per una cosa i en som per una altra.
 - Amb llibertat, mostrant-nos tal i com som. En un món que es mou en l'aparença, hem de poder ser "autèntics" i "coherents".
8. Denunciar allò que no rutlla, amb llibertat, sense por i sense violència. Dins i fora dels nostres llocs de treball, empreses, associacions, veïnat...
9. Participar d'una solidaritat activa, fent propostes positives associar-nos en entitats, sindicats i partits; mobilitzar i deixar-nos mobilitzar...
10. Acompanyar, escoltar, guarir, educar, consolar, estar al costat de la gent; no cal que els arreglem la vida (no sempre depèn de nosaltres ni potser és bo que ho fem) però cal ser-hi i escoltar. Promoure espais de relació i de trobada, ajudar a pensar, argumentar... Vivim temps convulsos i contradictoris. Hem d'aprendre a dialogar i a crear ponts entre la gent.